ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 18ης Οκτωβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-241/00 P,

Kish Glass Co. Ltd, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από την P. Watson, BL, και τον M. Byrne, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-65/96, Kish Glass κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-1885), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής καθώς και η αποδοχή των πρωτοδίκως προβληθέντων αιτημάτων της αναιρεσείουσας,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τον R. Lyal, επικουρούμενο από τον N. Khan, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και

η **Pilkington United Kingdom Ltd,** με έδρα το Saint Helens, Merseyside (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον J. Kallaugher, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 2000, η Kish Glass Co. Ltd (στο εξής: Kish Glass) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδι-

κείου της 30ής Μαρτίου 2000, T-65/96, Kish Glass κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-1885, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη απόφαση), με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο απέρριψε την προσφυγή της Kish Glass με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 1996 (υπόθεση IV/34.193 — Kish Glass, στο εξής: επίδικη απόφαση της Επιτροπής), περί απορρίψεως της καταγγελίας που η προσφεύγουσα είχε υποβάλει στις 17 Ιανουαρίου 1992 βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), καταγγέλλοντας παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 82 ΕΚ).

Ιστορικό της διαφοράς και νομικό πλαίσιο

2 Τα πραγματικά περιστατικά που απετέλεσαν την αιτία της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής καθώς και το νομικό πλαίσιο εκτίθενται στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση ως εξής:

«1 Στις 17 Ιανουαρίου 1992 η Kish Glass & Co Ltd. (στο εξής: Kish Glass ή προσφεύγουσα), εταιρία ιρλανδικού δικαίου η οποία είναι προμηθευτής υάλου, υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), με την οποία κατήγγειλε την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως στην οποία η Pilkington United Kingdom Ltd. (στο εξής: Pilkington) και η γερμανική θυγατρική της, η Flabeg GmbH, προβαίνουν εντός της ιρλανδικής αγοράς υαλοπινάκων επιπλεύσεως 4 mm, με το να θέτουν στην Kish Glass διαφορετικούς όρους από εκείνους που θέτουν σε άλλους αγοραστές για ανάλογες παροχές και με το να αρνούνται να της παραδώσουν πέραν ορισμένου ορίου υαλοπίνακες αυτού του είδους, θέτοντάς την έτσι σε μειονεκτική κατάσταση από απόψεως ανταγωνισμού.

2 Στις 14 Φεβρουαρίου 1992 η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα αίτηση παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17, στην οποία η προσφεύγουσα απάντησε στις 10 Μαρτίου 1992.

3 Κληθείσα από την Επιτροπή να λάβει θέση επί της καταγγελίας αυτής, η Pilkington ισχυρίστηκε ότι δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά υαλοπινάκων επιπλεύσεως και ότι εφαρμόζει σύστημα εκπτώσεων το οποίο στηρίζεται στη σπουδαιότητα του πελάτη, στις προθεσμίες πληρωμής και στην ποσότητα που αγοράζεται.

4 Την 1η Ιουλίου 1992 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τα σχόλιά της επί των παρατηρήσεων της Pilkington. Ενέμεινε στο ότι το σύστημα κατατάξεως των πελατών που χρησιμοποιείται από την Pilkington δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις και στο ότι η Pilkington, έχοντας μερίδιο αγοράς ανώτερο του 80 %, είναι ο πρώτος προμηθευτής υαλοπινάκων επιπλεύσεως 4 mm στην Ιρλανδία, τη σχετική γεωγραφική αγορά για την αξιολόγηση της δεσπόζουσας θέσεως της Pilkington.

5 Στις 9 Ιουλίου 1992 η Επιτροπή απάντησε στην προσφεύγουσα ότι σύστημα εκπτώσεων που στηρίζεται στην κατάταξη των πελατών σε κατηγορίες και στην ποσότητα που αγοράζεται δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις. Η προσφεύγουσα διαβίβασε τις παρατηρήσεις της επί των ισχυρισμών αυτών στις 10 Αυγούστου 1992.

6 Στις 18 Νοεμβρίου 1992 η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα έγγραφο βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού της 99/63/ΕΟΚ, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37, στο εξής: κανονισμός 99/63), με το οποίο εξέθεσε ότι δεν υφίσταται επαρκής βάση για να δώσει ευνοϊκή συνέχεια στην καταγγελία της προσφεύγουσας και την κάλεσε να υποβάλει τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις της προκειμένου η Επιτροπή να λάβει οριστική απόφαση. Η Kish Glass συμμορφώθηκε προς το έγγραφο αυτό της Επιτροπής.

7 Κατόπιν μιας άτυπης συναντήσεως στις 27 Απριλίου 1993, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα, με έγγραφο της 24ης Ιουνίου 1993, ότι στις παρατηρήσεις της δεν υφίσταται κανένα πραγματικό ή νομικό στοιχείο ικανό να επηρεάσει τα συμπεράσματα που περιέχει το έγγραφο της Επιτροπής της 18ης Νοεμβρίου 1992. Ωστόσο, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα

ότι προτίθεται να απευθύνει στην Pilkington αίτηση παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17 και της ανέφερε ότι θα ενημερωθεί για τη συνέχεια της διαδικασίας.

8 Στις 3 Δεκεμβρίου 1993 η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα το μη εμπιστευτικό μέρος της απαντήσεως της Pilkington στην πιο πάνω αίτηση πληροφοριών.

9 Με έγγραφα της 16ης Φεβρουαρίου και 1ης Μαρτίου 1994, η Pilkington εξέθεσε στην Επιτροπή την άποψή της επί του ορισμού της σχετικής γεωγραφικής αγοράς και επί της δεσπόζουσας θέσεως που φέρεται ότι κατέχει στην αγορά αυτή.

10 Με δύο έγγραφα της 8ης Μαρτίου 1994 προς την Επιτροπή, η Kish Glass ενέμεινε στην άποψή της επί του ορισμού της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, η οποία κατ' αυτήν είναι η ιρλανδική αγορά, και επί της καταχρηστικής εκμεταλλεύσεως δεσπόζουσας θέσεως, στην οποία η Pilkington φέρεται ότι προβαίνει εντός της συγκεκριμένης αγοράς υαλοπινάκων επιπλεύσεως 4 mm. Επίσης, η Kish Glass παρέσχε στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία ως προς τις τιμές της Pilkington στην ιρλανδική αγορά.

11 Στις 24 και 27 Μαΐου 1994 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή άλλα στοιχεία, τα οποία κατά την προσφεύγουσα αποδεικνύουν ότι τα έξοδα μεταφοράς από την ηπειρωτική Ευρώπη στην Ιρλανδία είναι πολύ μεγαλύτερα των εξόδων μεταφοράς από το Ηνωμένο Βασίλειο στην Ιρλανδία και δείχνουν ότι υφίσταται τοπική γεωγραφική αγορά.

12 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 1994 η Pilkington γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι διαφωνεί ως προς τα πληροφοριακά στοιχεία που η προσφεύγουσα παρέσχε σχετικά με τα έξοδα μεταφοράς.

13 Αφού συνέλεξε πληροφορίες από άλλους υαλοπαραγωγούς της Κοινότητας, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, στις 19 Ιουλίου 1995, δεύτερο έγγραφο βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63, με το οποίο επιβεβαίωσε ότι η αγορά του σχετικού προϊόντος είναι η αγορά εντός της οποίας πωλούνται στους διανομείς υαλοπίνακες επιπλεύσεως κάθε πάχους, ότι η σχετική γεωγραφική αγορά καλύπτει ολόκληρη την Κοινότητα και ότι η Pilkington δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά αυτή.

14 Στις 31 Αυγούστου 1995 η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του δευτέρου αυτού εγγράφου βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63 και αμφισβήτησε εκ νέου τόσο τον εκ μέρους της Επιτροπής ορισμό της γεωγραφικής αγοράς και της αγοράς του προϊόντος όσο και την εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση της δεσπόζουσας θέσεως της Pilkington.

15 Μεταξύ 31ης Οκτωβρίου και 3ης Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή έλαβε από τηλεφώνου και μέσω τηλεομοιοτυπίας πληροφορίες από οκτώ εγκατεστημένους στην Ιρλανδία εισαγωγείς υάλου σχετικά με τους τρόπους αγοράς υαλοπινάκων επιπλεύσεως 4 mm.

16 Στις 14 Νοεμβρίου 1995 η Επιτροπή απέστειλε αιτήσεις παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17, σε εταιρίες που δρούν στην ιρλανδική αγορά, περιλαμβανομένων της προσφεύγουσας και της Pilkington, για να λάβει πληροφοριακά στοιχεία ως προς την ποσότητα υαλοπινάκων επιπλεύσεως 4 mm που πωλείται στην Ιρλανδία, ως προς το πάχος των πωλουμένων υαλοπινάκων και ως προς τις τιμές μεταφοράς προς τη ζώνη του Δουβλίνου.

17 Στις 18 Δεκεμβρίου 1995 η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα πέντε απαντήσεις εταιριών υαλουργίας τις οποίες η προσφεύγουσα παρέλαβε στις 22 Δεκεμβρίου 1995. Στις 7 Φεβρουαρίου 1996 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα άλλες πέντε απαντήσεις εταιριών υαλουργίας, οι οποίες περιήλθαν στην προσφεύγουσα στις 12 Φεβρουαρίου 1996.

18 Με απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1996 η Επιτροπή απέρριψε οριστικώς την καταγγελία της Kish Glass (υπόθεση IV/34.193 — Kish Glass) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η δε απόφαση αυτή περιήλθε στην προσφεύγουσα την 1η Μαρτίου 1996. Με την εν λόγω απόφαση η Επιτροπή ενέμεινε στην προηγούμενη άποψή της, δηλαδή στο ότι η αγορά του σχετικού προϊόντος συνίσταται στην πώληση υαλοπινάκων επιπλεύσεως κάθε πάχους στους διανομείς, στο ότι η σχετική γεωγραφική αγορά καλύπτει ολόκληρη την Κοινότητα, ή τουλάχιστον το βόρειο μέρος της Κοινότητας, και στο ότι η Pilkington δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά αυτή.»

3 Υπ' αυτές ακριβώς τις περιστάσεις, η Kish Glass άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή, στις 11 Μαΐου 1996.

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση

4 Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της Kish Glass στο σύνολό της.

5 Πρώτον, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμο, στις σκέψεις 32 έως 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως της Kish Glass σχετικά με προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου καθώς και με κατάχρηση εξουσίας.

6 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμο, στις σκέψεις 44 έως 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως της Kish Glass που αντλείται από παράβαση των κανόνων διαδικασίας.

7 Τρίτον, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμο, στις σκέψεις 51 έως 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως της Kish Glass που αφορούσε την παράβαση ουσιώδους τύπου και την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

8 Τέταρτον, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμο, στις σκέψεις 62 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως της Kish Glass που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον προσδιορισμό της αγοράς του σχετικού προϊόντος.

9 Πέμπτον, το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμο, στις σκέψεις 81 έως 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως της Kish Glass που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της γεωγραφικής αγοράς.

Η αίτηση αναιρέσεως

10 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Kish Glass ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθώς και την επίδικη απόφαση της Επιτροπής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων αυτών της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

11 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την Kish Glass στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Pilkington ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την Kish Glass στα δικαστικά έξοδα.

13 Η Kish Glass προβάλλει, προς στήριξη της αιτήσεώς της, τρεις λόγους αναιρέσεως αντλούμενους, ο πρώτος, από εσφαλμένη εκ μέρους του Πρωτοδικείου ερμηνεία των επιταγών του άρθρου 11 του κανονισμού 17, ο δεύτερος, από εσφαλμένη εκ μέρους του Πρωτοδικείου εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τα δικαιώματα του καταγγέλλοντος και, ο τρίτος, από εσφαλμένη εκ μέρους του Πρωτοδικείου εφαρμογή του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ) καθώς και από αλλοίωση των υποβληθέντων στο Πρωτοδικείο αποδεικτικών στοιχείων.

14 Προκαταρκτικώς, πρέπει, να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο δύναται, ανά πάσα στιγμή, να την απορρίψει με αιτιολογημένη διάταξη.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

15 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη στο σύνολό της ως μη ωφελούσα τον διάδικο που την έχει υποβάλει.

16 Πράγματι, με την επίδικη απόφασή της, η Επιτροπή απέρριψε τη θέση της Kish Glass ότι η Pilkington κατείχε δεσπόζουσα θέση στην αγορά υαλοπινάκων επιπλεύσεως τεσσάρων mm στην Ιρλανδία για τον λόγο ότι, όχι μόνον η ανάλυση της οικείας αγοράς του προϊόντος, αλλά και αυτή της γεωγραφικής αγοράς ήσαν εσφαλμένες. Με άλλα λόγια, αμφισβήτηση της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής θα απαιτούσε η σχετική ανάλυση της Επιτροπής να απορριφθεί και ως προς τις δύο της πτυχές.

17 Μολονότι ο τρίτος λόγος της προσφεύγουσας είναι σχετικός με την γεωγραφική αγορά που έλαβε υπόψη η Επιτροπή στην επίδικη απόφασή της, το εν λόγω κοινοτικό όργανο φρονεί ότι η αίτηση αναιρέσεως της Kish Glass δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το μέρος της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που επιβεβαιώνει την ανάλυσή της αναφορικά με την αγορά του σχετικού προϊόντος.

18 Κατά συνέπεια, κατά την Επιτροπή, η Kish Glass απλώς απέδειξε ότι, στην περίπτωση όπου η αίτησή της αναιρέσεως ευδοκιμούσε, θα μπορούσε να επηρεασθεί το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η επίδικη απόφαση της Επιτροπής. Το συμπέρασμα αυτό δεν αλλάζει από την τύχη των δύο πρώτων λόγων της προσφεύγουσας που ήταν διαδικαστικού χαρακτήρα. Διότι, έστω και αν οι λόγοι αυτοί ευδοκιμούσαν, δεν θα μπορούσαν, εν πάση περιπτώσει, να επηρεάσουν τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής.

19 Η Kish Glass αντιτείνει ότι η Επιτροπή, προβάλλοντας το απαράδεκτο της αιτήσεως αναιρέσεως για τον λόγο ότι ο τρίτος λόγος της αφορά μόνον την ανάλυση της γεωγραφικής αγοράς, παραγνωρίζει το γεγονός ότι οι δύο πρώτοι λόγοι της αιτήσεως αναιρέσεως έχουν σχέση με τα διαδικαστικά ζητήματα που επηρέασαν την ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος.

20 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος του αναιρεσείοντος για την άσκηση του εν λόγω ενδίκου μέσου προϋποθέτει ότι η αναίρεση μπορεί, με το αποτέλεσμά της, να ωφελήσει τον διάδικο που την έχει ασκήσει (βλ. τις αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1995, C-19/93 P, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3319, σκέψη 13, και της 13ης Ιουλίου 2000, C-174/99 P, Κοινοβούλιο κατά Richard, Συλλογή 2000, σ. I-6189, σκέψη 33).

21 Μολονότι είναι ακριβές ότι ο τρίτος λόγος αφορά μόνον τη σχετική γεωγραφική αγορά και ότι οι δύο πρώτοι λόγοι είναι διαδικαστικού χαρακτήρα, επιβάλλεται ωστόσο η διαπίστωση ότι ο δεύτερος λόγος αφορά στοιχεία άμεσα συνδεόμενα με την ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος. Κατά συνέπεια, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, για να καταστεί δυνατό να συναχθεί ότι αυτός ο δεύτερος λόγος δεν είναι δυνατό να θίγει τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεώς της, πρέπει να εξεταστεί κατ' ουσίαν.

22 Πράγματι, επιπτώσεις στην ανάλυση της αγοράς του οικείου προϊόντος δεν θα μπορούσαν a priori να αποκλειστούν σε περίπτωση ευδοκιμήσεως αυτού του δευτέρου λόγου. Συνεπώς, στην περίπτωση όπου ο τρίτος λόγος θα ήταν επίσης βάσιμος, το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η επίδικη απόφαση της Επιτροπής θα μπορούσε εν προκειμένω να επηρεασθεί, οπότε η αναιρεσείουσα έχει, όπως είναι επόμενο, έννομο συμφέρον για την άσκηση ενδίκου μέσου.

23 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή στο σύνολό της.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

24 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Kish Glass υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο κακώς ερμήνευσε τις επιταγές του άρθρου 11 του κανονισμού 17, κρίνοντας ότι η Επιτροπή εγκύρως ηδύνατο να λάβει γνώση αποδεικτικών στοιχείων μέσω τηλεφώνου δίνοντας συνέχεια σ' αυτήν την προφορική αίτηση με μια γραπτή αίτηση συνταγμένη κατά τον προσήκοντα τύπο.

25 Πρώτον, η Kish Glass προβάλλει μια αντίφαση στη συλλογιστική του Πρωτοδικείου που προκύπτει από τις σκέψεις 38 και 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεώς του. Δεύτερον, το Πρωτοδικείο δεν αντελήφθη τη διάκριση, αφενός, μεταξύ του επιχειρήματος της Kish Glass ότι η Επιτροπή είχε υπερβεί τις εξουσίες της ζητώντας στοιχεία μέσω τηλεφώνου και, αφετέρου, του επιχειρήματος περί καταχρήσεως εξουσίας της Επιτροπής. Τρίτον, το Πρωτοδικείο όφειλε να θεωρήσει ότι τα στοιχεία που παρέχουν οι επιχειρήσεις μέσω τηλεφώνου κατόπιν προφορικής αιτήσεως διατυπωθείσας βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 εικάζονται ως ακριβή μέχρις αποδείξεως του εναντίου.

26 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «το άρθρο 11 του κανονισμού 17 δεν εμποδίζει την Επιτροπή να λάβει πληροφοριακά στοιχεία μέσω προφορικών αιτήσεων στη συνέχεια των οποίων θα υπέβαλε νομότυπες αιτήσεις».

27 Εξάλλου, από τις σκέψεις 16 και 17 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, που παρατίθενται στη σκέψη 2 της παρούσας διατάξεως, προκύπτει ότι στις 14 Νοεμβρίου 1995 η Επιτροπή απέστειλε γραπτές αιτήσεις παροχής στοιχείων στις επιχειρήσεις που δρούσαν στην Ιρλανδική αγορά, και τούτο σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17, και ότι οι αιτήσεις αυτές ικανοποιήθηκαν. Οι διαπιστώσεις αυτές δεν αμφισβητήθηκαν από την αναιρεσείουσα.

28 Συνεπώς, δεδομένου ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται επί γραπτών στοιχείων που εγκύρως απέκτησε κατ' εφαρμογήν της προβλεπομένης στο άρθρο 11 του κανονισμού 17 διαδικασίας, το ζήτημα αν η Επιτροπή έχει την εξουσία, στο πλαίσιο της έρευνας μιας υποθέσεως ανταγωνισμού, να ζητήσει προφορικώς στοιχεία από τις δρούσες στη σχετική αγορά επιχειρήσεις δεν ασκεί επιρροή στην έκβαση της αιτήσεως αναιρέσεως.

29 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι αυτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

30 Με τον δεύτερο λόγο της αναιρέσεως, η Kish Glass υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως προς τα δικαιώματα του καταγγέλλοντος στο πλαίσιο των υποθέσεων ανταγωνισμού, και τούτο εμμένοντας επί της διακρίσεως μεταξύ αυτών των δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων του καθού σε τέτοιες υποθέσεις. Αυτή η δικονομική πλάνη έχει κατ' αυτήν επιπτώσεις στην εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος.

31 Προς στήριξη αυτού του λόγου, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το Πρωτοδικείο κακώς εφάρμοσε την απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 1987, 142/84 και 156/84, BAT και Reynolds κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. I-4487), και, δεύτερον, ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη την απόφαση της 18ης Μαρτίου 1997, C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. I-1503), από την οποία προκύπτει ότι το δικαίωμα προσβάσεως στον σχετικό φάκελο συνοδεύεται και από το δικαίωμα σχολιασμού του. Κατά συνέπεια, η αναιρεσείουσα φρονεί, πρώτον, ότι έπρεπε να της έχει παρασχεθεί μια λογική δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί των απαντήσεων των επιχειρήσεων που δρούσαν στην ιρλανδική αγορά, στη συνέχεια, ότι η προθεσμία των εννέα ημερών μεταξύ του χρονικού σημείου κατά το οποίο η Kish Glass έλαβε τις απαντήσεις αυτές και της ημερομηνίας εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής υπήρξε ανεπαρκής για τον σχολιασμό τους και, τέλος, ότι, έστω και αν η προθεσμία των εννέα ημερών ήταν επαρκής για την υποβολή των παρατηρήσεων, η Επιτροπή όφειλε να έχει ενημερώσει την Kish Glass σχετικά με την προβλεπόμενη για τον σκοπό αυτό καταληκτική ημερομηνία.

32 Πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όσον αφορά τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, οι επιχειρήσεις που έχουν υποβάλει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 17 δεν μπορούν να απαιτούν την ίδια προστασία με αυτές που αποτελούν το αντικείμενο διαδικασίας έρευνας επί θεμάτων ανταγωνισμού.

33 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι από κανένα σημείο των συμπερασμάτων στα οποία έχει καταλήξει επί του θέματος αυτού η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ύπαρξη νομικής πλάνης.

34 Δεύτερον, όσον αφορά τα δικαιώματα της αναιρεσείουσας ως καταγγείλασας, το Πρωτοδικείο υπέμνησε, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «εν προκειμένω, η διαδικασία έρευνας της καταγγελίας διήρκησε πάνω από τέσσερα χρόνια και [ότι] η προσφεύγουσα είχε κατ' επανάληψη την ευκαιρία να γνωστοποιήσει την άποψή της». Στην ίδια σκέψη, το Πρωτοδικείο συνέχισε: «ειδικότερα, όσον αφορά τις πέντε τελευταίες απαντήσεις ιρλανδικών εταιριών που ανακοινώθηκαν στην προσφεύγουσα, οι απαντήσεις αυτές δεν μετέβαλαν κατά τα ουσιώδη το αντικείμενο της διαδικασίας, οπότε το γεγονός ότι η Επιτροπή άφησε στην προσφεύγουσα μόνον εννέα ημέρες, πριν από τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, για να σχολιάσει τις απαντήσεις αυτές δεν την εμπόδισε να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της».

35 Επιβάλλεται συναφώς να επισημανθεί ότι τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου στηρίζονται σε εκτιμήσεις πραγματικών περιστατικών που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως εκτός αν αποδεικνύεται ότι το Πρωτοδικείο αλλοίωσε τα πραγματικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν. Όμως, κάτι τέτοιο δεν μπόρεσε να αποδείξει η αναιρεσείουσα.

36 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι πρόκειται για προσβολή των δικαιωμάτων του καταγγείλαντος, θα έπρεπε επιπλέον, εν προκειμένω, προκειμένου αυτός ο λόγος αναιρέσεως να ευδοκιμήσει, η διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει, ελλείψει αυτής της προβαλλομένης παρατυπίας, σε διαφορετικό αποτέλεσμα (βλ., υπό την έννοια αυτή, τις αποφάσεις της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/ΙΙΙ, σ. 207, σκέψη 47, και της 21ης Μαρτίου 1990, C-142/87, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-959, σκέψη 48).

37 Όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή και όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, ότι η Kish Glass δεν είχε πλέον ουσιώδεις παρατηρήσεις να υποβάλει στις απαντήσεις των επιχειρήσεων που δρούσαν στη σχετική αγορά. Υπό τις συνθήκες αυτές, τέλος, το γεγονός ότι η Kish Glass είχε μόνον εννέα ημέρες προθεσμία προκειμένου να σχολιάσει τις απαντήσεις αυτές δεν μπορούσε να επηρεάσει την ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος και το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η επίδικη απόφαση της Επιτροπής.

38 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως της αναιρεσείουσας πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

39 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο κακή εφαρμογή του άρθρου 190 της Συνθήκης, δεδομένου ότι αυτό αρνήθηκε να κρίνει ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής έπασχε από έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με το κόστος μεταφοράς των υαλοπινάκων επιπλεύσεως. Η παράλειψη αυτή επισημάνθηκε από το ίδιο το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πλην όμως αυτή δεν προκύπτει από την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση η οποία δίδει, όπως είναι επόμενο, εσφαλμένη εικόνα των γεγονότων.

40 Πράγματι, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται αναντιστοιχία μεταξύ, αφενός, της γραπτής απαντήσεως της Επιτροπής στο Πρωτοδικείο, όπου αναφέρεται ότι το κόστος μεταφοράς δεν υπερβαίνει το 19 % της αξίας του προϊόντος εντός ακτίνας 500 km πέριξ του εργοστασίου και, αφετέρου, της σκέψεως 33 της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής κατά την οποία το κόστος αυτό αντιστοιχεί στο 10 % της αξίας του προϊόντος. Εν πάση περιπτώσει, αυτή η αναντιστοιχία έπρεπε να συνεπάγεται την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής για έλλειψη αιτιολογίας. Συνεπώς, κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι, «σε αντίθεση με ό,τι φαίνεται ότι προέκυψε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η [προσβαλλόμενη] απόφαση δεν είναι αντιφατική κατά το μέρος που το σημείο της 33 παραπέμπει στην απόφαση Pilkington-Techint/SIV».

41 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, εφόσον ο δεύτερος λόγος της αναιρεσείουσας, που συνδέεται με την ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος, είναι προδήλως

αβάσιμος, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί πλέον να την ωφελήσει αφού αφορά μόνον το τμήμα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με τη σχετική γεωγραφική αγορά.

42 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος στην οποία στηρίζεται η επίδικη απόφαση της Επιτροπής δεν κατέστη δυνατό να αμφισβητηθεί με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η ανάλυση δε αυτή αρκούσε από μόνη της για να δικαιολογήσει την απόρριψη της καταγγελίας της Kish Glass, ο τρίτος λόγος, έστω και αν γινόταν δεκτός, δεν θα μπορούσε να συνεπάγεται την ακύρωση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πράγμα που η Επιτροπή ορθώς υποστήριξε στις μνημονευόμενες στις σκέψεις 16 και 17 αυτής της διατάξεως παρατηρήσεις της. Κατά συνέπεια, αυτός ο λόγος αναιρέσεως δεν ασκεί επιρροή (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, τη διάταξη της 25ης Μαρτίου 1996, C-137/95 P, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-1611, σκέψη 47, και απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1997, C-362/95 P, Blackspur DIY κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-4775, σκέψη 43).

43 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως προδήλως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

44 Σύμφωνα το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που, δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, τυγχάνει εφαρμογής επί της διαδικασίας αιτήσεως αναιρέσεως, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η Επιτροπή και Pilkington υπέβαλαν σχετικό αίτημα και η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Kish Glass Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 18 Οκτωβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

S. von Bahr